

II

ПАДА СДРАЧЪ въ ливадитѣ.
Вѣтрътъ хлади.
Ето пламватъ младитѣ
пролѣтни звезди.

Ей край менъ въ тревитѣ
свирятъ си шурци,
нѣйде задъ горитѣ
пакъ звѣнятъ звѣнци.

Конъ далечъ изцвили
и отвърна другъ.
Слушамъ — не шуми ли
любовта ми тукъ.

Моего момиче
иде презъ ржѣта,
иде то закичено
съ алени цвѣта.

Капчица умора
не пълзи въ кръвта,
и душата е разтворена
пакъ за любовта.